

756**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Macedońskim o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Ochrydzie dnia 5 lutego 1998 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdziła w dniu 13 maja 1998 r. Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Macedońskim o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzoną w Ochrydzie dnia 5 lutego 1998 r.

Zgodnie z artykułem 17 umowy weszła ona w życie w dniu 28 czerwca 1998 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*

757**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Mołdowy o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Kiszyniowie dnia 10 grudnia 1997 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Mołdowy, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, kierując się dążeniem do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do międzynarodowych przewozów osób i ładunków między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdowy, w tranzycie przez ich terytoria, a także do krajów trzecich i w odwrotnym kierunku, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium Państwa jednej z Umawiających się Stron.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów osób lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Wykonywanie takich przewozów jest możliwe w przypadku uzyskania przez przewoźnika specjalnego zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej umowy:

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany do wykonywania przewozów drogowych osób i ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów;
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) oraz z przyczepy lub naczepy.

3. Określenie „autobus” oznacza pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą. Definicja odnosi się także do pojazdów, w których w wyniku przebudowy liczba miejsc uległa zmniejszeniu.

4. Określenie „regularny przewóz osób” oznacza przewóz osób autobusami kursującymi po określonych trasach według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

5. Określenie „przewóz wahadłowy” oznacza wielokrotny przewóz uprzednio zorganizowanych grup podróżnych z tego samego miejsca odjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia. Za miejsca odjazdu lub przeznaczenia należy rozumieć miejscowość odjazdu lub przeznaczenia, jak też jej okolice. W czasie takiego przewozu żadna osoba nie może być dodatkowo zabrana ani pozostawiona na trasie przejazdu. Pierwszy przejazd powrotny i ostatni przejazd „tam” odbywają się w stanie próżnym.

6. Określenie „przewóz okazjonalny” oznacza przewóz osób inny niż określony w ustępach 4 i 5.

Artykuł 3

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy osób autobusami między terytoriami państw obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, na podstawie uzyskanego wcześniej zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwy organ każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na terytorium jej Państwa.

3. Sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystania zostaną określone w protokole wykonawczym do umowy, o którym mowa w artykule 15 ustęp 3.

4. Przewozy wadłowe tak jak i przewozy regularne wykonywane są na podstawie wcześniej uzyskanych zezwoleń.

Artykuł 4

1. Przewozy okazjonalne osób autobusami między obydwooma Państwami albo tranzytem przez ich terytoria wykonywane są bez zezwoleń w przypadkach, gdy grupa osób w tym samym składzie jest przewożona tym samym autobusem na całej trasie przejazdu:

- a) jeżeli przewóz rozpoczyna się i kończy na terytorium państwa Umawiającej się Strony, w którym autobus jest zarejestrowany,
- b) jeżeli przewóz rozpoczyna się na terytorium państwa Umawiającej się Strony, w którym jest zarejestrowany autobus, i kończy na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że autobus opuści to terytorium w stanie próżnym.

2. Zezwolenia nie są także wymagane na:

- a) wjazd pustych autobusów w celu powrotnego przewozu przez tego samego przewoźnika grupy osób z miejsca znajdującego się na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, do którego ta grupa była wcześniej przywieziona (w przypadku wymienionym w ustępie 1 litera b) do miejsca początkowego wyjazdu,
- b) zamianę niesprawnego autobusu na inny autobus.

3. Przy wykonywaniu przewozów przewidzianych w ustępie 1 i ustępie 2 litera a), kierowca autobusu obowiązany jest posiadać dokument zawierający listę podróżnych według wzoru określonego w protokole wykonawczym do niniejszej umowy.

Artykuł 5

1. Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,

c) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego z terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

3. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy między miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium trzeciego państwa, pod warunkiem że pojazd przejeżdża najkrótszą drogą tranzytem przez terytorium Państwa, w którym pojazd przewoźnika jest zarejestrowany, bądź po otrzymaniu specjalnego zezwolenia od właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

1. Przewozy ładunków wymienionych w artykule 5, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń, wydanych uprzednio przez właściwy organ Umawiającej się Strony państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Każde zezwolenie jest ważne na jedną jazdę tam i z powrotem, jeśli w zezwoleniu nie określono tego inaczej.

Artykuł 7

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) mienia przesiedleńczego,
- b) uszkodzonych pojazdów, zarejestrowanych na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron,
- c) środków transportu, zwierząt, inwentarza i mienia sportowego przeznaczonych na imprezy sportowe,
- d) eksponatów, urządzeń i materiałów przeznaczonych na targi i wystawy,
- e) dekoracji oraz rekwizytów teatralnych, instrumentów muzycznych, wyposażenia i sprzętu niezbędnego dla realizacji zdjęć filmowych, audycji radiowych i telewizyjnych,
- f) zwłok lub urn z prochami osób zmarłych,
- g) ładunków wykonywanych pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej do 6,0 t łącznie z przyczepą lub naczepą,
- h) w celu udzielenia pomocy w czasie klęsk żywiołowych, awarii i katastrof.

2. Nie wymagają zezwoleń przejazdu pojazdów pomocy drogowej oraz pojazdów wjeżdżających w celu zamiany uszkodzonych pojazdów.

3. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 15, jest upoważniona do uzupełnienia listy z ustępu 1 i 2.

4. Przy wykonywaniu przewozów wymienionych w ustępach 1 i 2 kierowca pojazdu obowiązany jest po-

siadać niezbędne dokumenty potwierdzające fakt, że zezwolenia na te przewozy nie są wymagane.

Artykuł 8

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów, ustalanych we wspólnym porozumieniu każdego roku przez właściwe organy Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną określone w protokole wykonawczym do umowy.

3. Zezwolenie jest ważne jeden rok kalendarzowy.

Artykuł 9

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez ładunku przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez organy tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.

3. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ust. 1, zastępuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w artykule 6 ustęp 1 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych i odpadów, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

1. Przewozy osób i ładunków, wymienione w niniejszej Umowie, podlegają podatkom i opłatom według zasad obowiązujących na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe organy każdej z Umawiających się Stron mogą wnioskować o częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

3. Przepis ustępu 2 nie dotyczy podatku od towarów i usług.

Artykuł 11

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach, wbudowanych fabrycznie na stałe w pojazdach, jest zwolnione od opłat celnych i innych należności.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, zwalnia się z opłat celnych, podatków i innych należności, o ile prawo drugiej Umawiającej się Strony tak stanowi.

Niewykorzystane części zapasowe i części zapasowe wymienione powinny być wywiezione z powrotem.

Artykuł 12

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego Umawiających się Stron, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 13

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów podczas swojego pobytu na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony powinny przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Sprawy nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Rzeczpospolita Polska i Republika Mołdowa, będą rozstrzygane zgodnie z ich ustawodawstwem wewnętrznym.

Artykuł 14

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej Umowy przez przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, właściwe organy tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium państwa naruszenie miało miejsce, mogą zwrócić się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium państwa Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Organ, który podjął powyższe środki, informuje o tym właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15

1. W celu zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną.

2. Komisja będzie zbierała się na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

3. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16

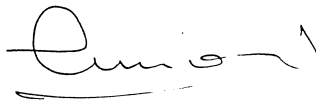
1. Umowa niniejsza podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron, co zostanie stwierdzone w drodze wymiany not. Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat i ulega automatycznie przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

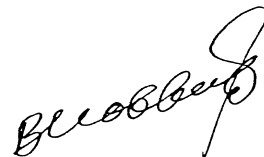
Sporządzono w Kiszyniowie dnia 10 grudnia 1997 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim,

mołdawskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy ich interpretacji tekst rosyjski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Mołdowy

ACORD

între Guvernul Republicii Polone și Guvernul Republicii Moldova privind transporturile auto internaționale

Guvernul Guvernul Republicii Polone și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare Părți Contractante,
aspirând la dezvoltarea transportului auto de pasageri și mărfuri între ambele state,
precum și în tranzit prin teritoriile lor,
au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

1. Prevederile prezentului Acord se aplică la transporturile de pasageri și mărfuri, între Republica Polonă și Republica Moldova, în tranzit prin teritoriile lor, precum și prin state terțe și returul, efectuate cu mijloace de transport auto, înmatriculate pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante.

2. Transportatorii uneia dintre Părțile Contractante nu au dreptul să efectueze transporturile de pasageri și mărfuri între două puncte situate pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante.

Efectuarea a astfel de transporturi se permite în caz dacă transportatorul a primit pentru aceasta o autorizație specială de la autoritatea competentă a celeilalte Părți Contractante.

ARTICOLUL 2

În scopurile prezentului Acord:

1. Termenul "transportator" înseamnă o persoană fizică sau juridică, stabilită sau care are sediul pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante și care are dreptul la efectuarea transporturilor auto internaționale, conform legislației interne în vigoare a acestui stat.

2. Termenul "mijloc de transport" înseamnă:

a) mijlocul de transport auto cu propulsie mecanică, construit sau adaptat pentru efectuarea transporturilor auto de pasageri și mărfuri, sau pentru tracțiunea mijlocului de transport predestinat pentru aceste transporturi.

b) autotrenul care este compus din mijlocul de transport, care corespunde condițiilor menționate în subpunctul a), de asemenea cu remorcă sau semiremorcă.

3. Termenul "autobus" înseamnă mijlocul de transport auto, predestinat conform

construcției sale pentru transporturile a mai mult de nouă pasageri, împreună cu șoferul. Acest termen se referă de asemenea și la mijloacele de transport auto, în care numărul de locuri s-a micșorat în urma reconstrucției lor.

4. Termenul "transporturi regulate de pasageri" înseamnă transporturile de pasageri cu autobuse care circulă pe itinerare stabilite conform orarelor circulației și tarifelor stabilite și anunțate din timp.

5. Termenul "transporturi pendulare" înseamnă transporturile multiple a grupurilor de pasageri din timp formate din punctul de plecare în punctul de destinație. Prin punctul de plecare sau destinație trebuie de înțeles localitatea de plecare sau de destinație, de asemenea și împrejurimile ei. În timpul acestui fel de transport nici un pasager nu poate fi imbarcat adăugător sau debarcat pe parcursul călătoriei. Prima călătorie "retur" și ultima călătorie "tur" se efectuează în gol.

6. Termenul "transporturi neregulate" înseamnă alte transporturi de pasageri decât cele menționate în punctele 4 și 5.

ARTICOLUL 3

1. Transportatorii unei Părți Contractante pot efectua transporturi regulate de pasageri cu autobuse între teritoriile statelor ambelor Părți Contractante, de asemenea în tranzit prin teritoriile lor, în baza autorizației, eliberate din timp de autoritatea competentă a celeilalte Părți Contractante.

2. Autoritatea competentă a fiecărei Părți Contractante eliberează autorizația pentru acea porțiune a transportului care se efectuează pe teritoriul statului ei.

3. Modalitățile și condițiile de eliberare a autorizațiilor, precum și folosirea lor se stabilesc în Protocolul Adițional al Acordului, despre care se vorbește în punctul 3 al Articolului 15.

4. Transporturile pendulare astfel ca și transporturile regulate se efectuează în baza autorizațiilor primite în prealabil.

ARTICOLUL 4

1. Transporturile neregulate de pasageri cu autobuse între ambele state sau în tranzit prin teritoriile lor se efectuează fără autorizații, în cazul când grupul de pasageri în una și aceeași componentă este transportat cu unul și același autobus pe tot parcursul călătoriei, și în același timp:

a) transportul se începe și se termină pe teritoriul statului acelei Părți Contractante unde este înmatriculat autobusul;

b) transportul se începe pe teritoriul statului Părții Contractante unde este înmatriculat autobusul și se termină pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante cu condiția că autobusul părăsește în gol acest teritoriu.

2. Autorizațiile de asemenea nu se solicită pentru:

a) intrarea autobuselor în gol cu scopul transportării retur de către același transportator a grupului de pasageri din punctul care se află pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante, unde acest grup a fost transportat anterior (în cazul prevăzut în subpunctul b) al punctului 1), în punctul inițial de plecare;

b) schimbul autobusului defectat cu alt autobus.

3. La efectuarea transporturilor, prevăzute în punctele 1 și 2, subpunctul a), șoferul autobusului trebuie să aibă cu sine documentul cu lista pasagerilor după modelul stabilit în Protocolul Adițional al prezentului Acord.

ARTICOLUL 5

1. Transportatorii Părților Contractante pot efectua transporturi de mărfuri sau o călătorie în gol:

a) între un punct care se află pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante și un punct care se află pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante;

b) în tranzit prin teritoriul statului celeilalte Părți Contractante;

c) între un punct care se află pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante și un punct care se află pe teritoriul statului terț și invers.

2. Transportatorii uneia dintre Părțile Contractante au dreptul de a exporta marfa retur de pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante.

3. Transportatorii uneia dintre Părțile Contractante pot efectua transporturile între un punct care se află pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante și un punct care se află pe teritoriul statului terț cu condiția că mijlocul de transport auto se deplasează pe cea mai scurtă cale în tranzit prin teritoriul statului, în care este înmatriculat mijlocul de transport auto al transportatorului, după primirea unei autorizații speciale de la autoritatea competentă a celeilalte Părți Contractante.

ARTICOLUL 6

1. Transporturile de mărfuri, menționate în Articolul 5, cu excepția transporturilor determinate în Articolul 7, pot fi efectuate numai în baza autorizațiilor, eliberate în prealabil de către autoritatea competentă a Părții Contractante, pe teritoriul căreia este înmatriculat mijlocul de transport auto, din numele autorității competente a celeilalte

Părți Contractante.

2. Fiecare autorizație este valabilă pentru efectuarea unei călătorii tur-retur dacă în autorizație nu este indicat altfel.

ARTICOLUL 7

1. Autorizațiile nu se solicită pentru transporturile:

- a) averii, în caz de strămutare;
- b) mijloacelor de transport auto avariate, înmatriculate pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante;
- c) mijloacelor de transport, animalelor, inventarului sportiv și accesoriilor predestinate pentru petrecerea manifestațiilor sportive;
- d) exponatelor, utilajului și materialelor predestinate pentru iarmaroace și expoziții;
- e) decorațiilor teatrale și rechizitelor, instrumentelor muzicale, înzestrării necesare pentru efectuarea filmărilor de cinema, emisiunilor radio și televizate;
- f) corpurilor sau urnelor cu osemintele decedaților;
- g) mărfurilor transportate cu vehicule a căror capacitate de încărcare este pînă la 3,5 t și masa totală pînă la 6 tone împreună cu remorca sau semiremorca.
- h) la acordarea ajutorului în timpul calamităților naturale, accidentelor și catastrofelor.

2. Autorizațiile nu se solicită de asemenea pentru trecerea vehiculelor de asistență tehnică și a mijloacelor de transport care se îndreaptă cu scopul înlocuirii mijlocului de transport avariat.

3. Comisia Mixtă despre care se vorbește în Articolul 15 are dreptul de a completa lista în punctele 1 și 2.

4. În timpul efectuării transporturilor, menționate în punctele 1 și 2, șoferul vehiculului este obligat să aibă documentele necesare care confirmă faptul că pentru aceste transporturi nu se solicită autorizații.

ARTICOLUL 8

1. Autorizațiile pentru transportul mărfurilor se eliberează în limitele contingentelor stabilite anual de comun acord de către autoritățile competente ale Părților Contractante.

2. Tipurile de autorizații, condițiile și modalitățile utilizării lor sînt determinate în Protocolul Adițional al prezentului Acord.

3. Valabilitatea autorizației - un an calendaristic.

ARTICOLUL 9

1. Pentru efectuarea transporturilor cu vehicule, masa totală sau dimensiunile cărora cu marfă sau fără marfă, depășesc normele admise pe teritoriul statului uneia dintre Părțile Contractante, se solicită o autorizație specială, eliberată de autoritățile acestei Părți Contractante.

2. Autorizațiile speciale, despre care se vorbește în punctul 1, pot limita trecerea mijlocului de transport auto pe un itinerar determinat sau de a impune alte obligații și restricții.

3. Autorizațiile speciale despre care se vorbește în punctul 1 înlocuiesc autorizațiile pentru transporturile despre care se vorbește în punctul 1 al Articolului 6 al prezentului Acord.

4. Fiecare Parte Contractantă își rezervă dreptul de a elibera autorizații speciale pentru transporturile mărfurilor periculoase și deșeurilor, care se efectuează de către transportatorii celeilalte Părți Contractante.

ARTICOLUL 10

1. Transporturile de pasageri și mărfuri, menționate în prezentul Acord, sînt supuse impozitării și taxării conform legilor în vigoare pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante.

2. Autoritățile competente ale fiecărei dintre Părțile Contractante pot să înainteze propunerea referitor la eliberarea parțială sau completă de impozitele sau taxele, despre care se vorbește în punctul 1 al prezentului Articol, cu excepția transporturilor, menționate în punctul 1 al Articolului 9.

3. Prevederea punctului 2 nu se referă la taxa pe valoarea adăugată.

ARTICOLUL 11

1. Combustibilul în rezervoarele standard montate la mijloacele de transport auto de uzina constructoare, este scutit de impozitele vamale și alte taxe.

2. Piese de schimb temporar importate cu scopul reparării mijlocului de transport auto deteriorat sau avariat pe teritoriul statului altei Părți Contractante, sînt

scutite de taxele vamale, impozite și alte încasări, pe cit permite legislația celeilalte Părți Contractante.

Pieșele de schimb neutilizate și cele schimbate sînt supuse reexportării.

ARTICOLUL 12

Autorizațiile și alte documente necesare conform prevederilor prezentului Acord, precum și legislației interne a Părților Contractante trebuie să se afle la bordul mijlocului de transport auto, și să fie prezentate la fiecare solicitare a organelor de control.

ARTICOLUL 13

1. Transportatorii unei Părți Contractante de asemenea și membrii echipajelor mijloacelor de transport auto în timpul aflării pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante, sînt obligați să respecte prevederile legale în vigoare pe acest teritoriu, în special referitor la transportare și circulația rutieră.

2. Problemele nereglementate în prezentul Acord sau în alte convenții internaționale, părțile cărora sînt Republica Polonă și Republica Moldova, se vor reglementa conform legislației lor interne.

ARTICOLUL 14

1. În cazul încălcării prevederilor prezentului Acord de către transportatorul unei Părți Contractante pe teritoriul statului celeilalte Părți Contractante, autoritățile competente ale acestei alte Părți Contractante informează despre aceasta autoritățile competente ale Părții Contractante, pe teritoriul statului căreia este înmatriculat mijlocul de transport auto.

2. Autoritățile competente ale Părții Contractante pe teritoriul statului căreia a fost comisă încălcarea, se pot adresa la autoritățile competente ale celeilalte Părți Contractante întru:

- a) avertizarea transportatorului, care a comis încălcarea;

b) suspendarea temporară, parțială sau deplină a dreptului transportatorului de a efectua transportul pe teritoriul statului acelei Părți Contractante, unde a fost comisă încălcarea.

3. Organul competent care a aplicat măsurile susnumite, informează despre aceasta autoritatea competentă a celeilalte Părți Contractante.

4. Prevederile prezentului Articol nu exclud sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare în țara pe teritoriul căreia a fost comisă încălcarea.

ARTICOLUL 15

1. Pentru asigurarea îndeplinirii corespunzătoare a prevederilor prezentului Acord, Părțile Contractante formează o Comisie Mixtă.

2. Comisia Mixtă se va întruni la propunerea uneia dintre Părțile Contractante.

3. Comisia Mixtă întocmește Protocolul Adițional la Prezentul Acord.

ARTICOLUL 16

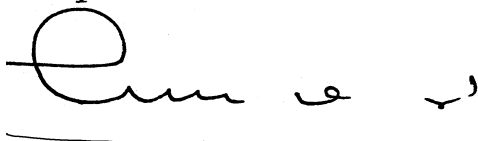
1. Prezentul Acord se adoptă în conformitate cu legislația fiecărei dintre Părțile Contractante, despre ce se confirmă prin schimbul de notificări.

Acordul intră în vigoare din data primirii ultimei notificări.

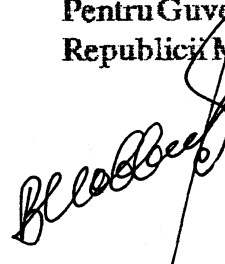
2. Prezentul Acord se încheie pentru un termen de cinci ani. Automat se prelungeste pentru următorul termen de un an, dacă nici una dintre Părțile Contractante nu-l denunță pe calea notificării cu trei luni pînă la expirarea termenului lui de valabilitate.

Întocmit la Chișinău la 10 decembrie 1997 în cîte două exemplare în limbile poloneză, moldovenească și rusă, toate textele avînd aceeași valoare. În cazul apariției unor divergențe în interpretarea lor textul în limba rusă va prevala.

Pentru Guvernul
Republicii Polone

Pentru Guvernul
Republicii Moldova

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Республики Польша и Правительством Республики Молдова о международных автомобильных перевозках

Правительство Республики Польша и Правительство Республики Молдова, в дальнейшем именуемые Договаривающиеся Стороны, стремясь к развитию автомобильных перевозок пассажиров и грузов между двумя государствами, а также транзитом через их территории согласились о нижеследующем:

Статья 1

1. Положения настоящего Соглашения применяются к международным пассажирским и грузовым перевозкам между Республикой Польша и Республикой Молдова, транзитом через их территории, а также в третьи государства и в обратном направлении, выполняемые автотранспортными средствами, зарегистрированными на территории государства одной из Договаривающихся Сторон.

2. Перевозчики одной из Договаривающихся Сторон не имеют право выполнять перевозки пассажиров и грузов между двумя пунктами, расположенными на территории государства другой Договаривающейся Стороны.

Выполнение таких перевозок допускается в случае, если перевозчик получил на это специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 2

Для целей настоящего Соглашения:

1) определение „перевозчик” означает физическое или юридическое лицо, проживающее или имеющее свое местонахождение на территории государства одной из Договаривающихся Сторон и которое имеет право на выполнение

международных автомобильных перевозок согласно действующему внутреннему законодательству этого государства.

2) определение „автотранспортное средство” означает:

а) автотранспортное средство с механическим приводом, сконструированное или приспособленное для выполнения автомобильных перевозок пассажиров и грузов или для тяги транспортного средства, предназначенного для этих перевозок;

б) автопоезд, состоящий из транспортного средства, выполняющего условия, указанные в подпункте „а”, а также с прицепом или полуприцепом.

3) определение „автобус” означает автотранспортное средство, предназначенное по своей конструкции для перевозок более девяти человек вместе с водителем. Это определение относится также к автотранспортным средствам, в которых количество мест сократилось в результате их реконструкции.

4) определение „регулярные перевозки пассажиров” означает перевозки пассажиров автобусами, курсирующими по определенным маршрутам согласно расписанию движения и ранее определенных и объявленных тарифов.

5) определение „маятниковые перевозки” означает многократные перевозки ранее организованных групп пассажиров от пункта отправления до пункта назначения. Под пунктом отправления или назначения следует понимать местность отъезда или назначения, а также ее окрестности. Во время такой перевозки ни один пассажир не может быть дополнительно посажен или высажен в пути следования. Первая поездка „обратно” и последняя поездка „туда” осуществляются в порожнем состоянии.

6. Определение „нерегулярные перевозки” означает иные перевозки пассажиров, чем указанные в пунктах 4 и 5.

Статья 3

1. Перевозчики одной Договаривающейся Стороны могут выполнять регулярные перевозки пассажиров автобусами между территориями государств обеих Договаривающихся Сторон, а также транзитом через их территории на основе разрешения, ранее выданного компетентным органом другой Договаривающейся Стороны.

2. Компетентный орган каждой Договаривающейся Стороны выдает разрешение на ту часть перевозки, которая выполняется по территории ее государства.

3. Способы и условия выдачи разрешений, а также их использования определяются в Исполнительном Протоколе к Соглашению, о котором говорится в статье 15, пункт 3.

4. Маятниковые перевозки, так как и регулярные перевозки, осуществляются на основании ранее полученных разрешений.

Статья 4

1. Нерегулярные перевозки пассажиров автобусами между обоими государствами или транзитом по их территориям выполняются без разрешений, в случае когда группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе по всему пути следования и при этом:

а) перевозка начинается и заканчивается на территории государства той Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) перевозка начинается на территории государства Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус и заканчивается на территории государства другой Договаривающейся Стороны при условии, что автобус покидает эту территорию в порожнем состоянии.

2. Разрешения также не требуются для:

а) въезда порожних автобусов в целях обратной перевозки тем же перевозчиком группы пассажиров из пункта, находящегося на территории государства другой Договаривающейся Стороны, куда эта группа была раньше привезена (в случае, указанном в подпункте „б” пункта 1), в пункт первоначального выезда;

б) замены неисправного автобуса другим автобусом.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных в пунктах 1 и 2, подпункт „а”, водитель автобуса должен иметь документ со списком пассажиров по образцу, определенному в Исполнительном Протоколе к настоящему Соглашению.

Статья 5

1. Перевозчики Договаривающихся Сторон могут выполнять перевозки грузов или осуществлять проезд в порожнем состоянии:

а) между пунктом, расположенным на территории государства одной Договаривающейся Стороны, и пунктом, расположенным на территории государства другой Договаривающейся Стороны;

б) транзитом по территории государства другой Договаривающейся Стороны;

в) между пунктом, расположенным на территории государства одной Договаривающейся Стороны, и пунктом, расположенным на территории третьего государства и наоборот.

2. Перевозчики одной из Договаривающихся Сторон имеют право вывозить обратный груз из территории государства другой Договаривающейся Стороны.

3. Перевозчики одной из Договаривающихся Сторон могут выполнять перевозки между пунктом, расположенным на территории государства другой Договаривающейся Стороны, и пунктом, расположенным на территории третьего государства при условии, что автотранспортное средство следует самым кратчайшим путем транзитом через территорию государства, в котором зарегистрировано автотранспортное средство перевозчика или после получения специального разрешения компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 6

1. Перевозки грузов, упомянутых в статье 5, за исключением перевозок, определенных в статье 7, могут выполняться лишь на основании разрешений, выданных ранее компетентным органом Договаривающейся Стороны, на территории которой зарегистрировано транспортное средство, от имени компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

2. Каждое разрешение действительно на одну поездку туда и обратно, если в разрешении не указано иначе.

Статья 7

1. Разрешения не требуются для перевозок:
 - а) переселенческого имущества;
 - б) поврежденных автотранспортных средств, зарегистрированных на территории государства одной из Договаривающихся Сторон;
 - в) транспортных средств, животных, спортивного инвентаря и имущества, предназначенного для проведения спортивных мероприятий;
 - г) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;
 - д) театральных декораций и реквизитов, музыкальных инструментов, оснащения, необходимого для осуществления киносъемок, радио- и телевизионных передач;
 - е) останков или урн с прахом покойников;
 - ж) грузов, выполняемых автомобилями грузоподъемностью до 3,5 т и общей массой до 6 т вместе с прицепом или полуприцепом;
- з) для оказания помощи при стихийных бедствиях, авариях и катастрофах.

2. Разрешения не требуются также для проезда автомобилей технической помощи и транспортных средств, которые направляются с целью замены поврежденного транспортного средства.

3. Смешанная Комиссия, о которой говорится в статье 15, имеет право дополнить список в пунктах 1 и 2.

4. При выполнении перевозок, упомянутых в пунктах 1 и 2, водитель автомобиля обязан иметь необходимые документы, подтверждающие факт, что разрешения на эти перевозки не требуются.

Статья 8

1. Разрешения на перевозку грузов выдаются в пределах контингентов, определяемых ежегодно по совместному согласованию компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Виды разрешений, условия и способы их использования определяются в Исполнительном Протоколе к настоящему Соглашению.

3. Действительность разрешения - один календарный год.

Статья 9

1. Для выполнения перевозок автомобилями, общая масса которых или габаритные размеры с грузом или без груза, превышают нормы, допустимые на территории государства одной из Договаривающихся Сторон, требуется специальное разрешение, выдаваемое органами этой Договаривающейся Стороны.

2. Специальные разрешения, о которых говорится в пункте 1, могут ограничивать проезд автотранспортного средства по определенному маршруту либо возлагать иные обязанности или ограничения.

3. Специальные разрешения, о которых говорится в пункте 1, заменяют разрешения на перевозки, о которых говорится в статье 6, пункт 1 настоящего Соглашения.

4. Каждая Договаривающаяся Сторона оставляет за собой право выдачи специальных разрешений на перевозки опасных грузов и отходов, выполняемые перевозчиками другой Договаривающейся Стороны.

Статья 10

1. Перевозки пассажиров и грузов, упомянутые в настоящем Соглашении, облагаются налогами и сборами согласно правилам, действующим на территории государства другой Договаривающейся Стороны.

2. Компетентные органы каждой из Договаривающихся Сторон могут вносить предложение о частичном или полном освобождении от налогов или сборов, о которых говорится в пункте 1, за исключением перевозок, определенных в статье 9, пункт 1.

3. Положение пункта 2 не относится к налогу на добавленную стоимость.

Статья 11

1. Топливо в топливных баках, стационарно смонтированных на автотранспортных средствах заводом-изготовителем, освобождается от таможенных пошлин и других сборов.

2. Запасные части, которые временно ввозятся с целью ремонта поврежденного или потерпевшего аварию автотранспортного средства на территории государства другой Договаривающейся Стороны, освобождается от таможенных пошлин, налогов и других сборов, насколько это позволяет законодательство другой Договаривающейся Стороны.

Неиспользованные и замененные запасные части подлежат обратному вывозу.

Статья 12

Разрешения и другие документы, которые требуются согласно положениям настоящего Соглашения, а также внутреннему законодательству Договаривающихся Сторон, должны находиться на автотранспортном средстве и предъявляться по каждому требованию контрольных органов.

Статья 13

1. Перевозчики одной Договаривающейся Стороны, а также члены экипажей автотранспортных средств, во время своего пребывания на территории государства другой Договаривающейся Стороны, обязаны соблюдать правовые предписания, действующие на этой территории, особенно касающиеся перевозок и дорожного движения.

2. Вопросы, неурегулированные в настоящем Соглашении либо в других международных конвенциях, сторонами которых являются Республика Польша и Республика Молдова, будут решаться согласно их внутреннему законодательству.

Статья 14

1. В случае нарушения положений настоящего Соглашения перевозчиком одной Договаривающейся Стороны на территории государства другой Договаривающейся Стороны, компетентные

органы этой другой Договаривающейся Стороны информируют об этом компетентные органы Договаривающейся Стороны, на территории государства которой зарегистрировано автотранспортное средство.

2. Компетентные органы Договаривающейся Стороны, на территории государства которой имело место нарушение, могут обратиться к компетентным органам другой Договаривающейся Стороны о:

а) предупреждении перевозчика, который совершил нарушение;

б) временном, частичном или полном приостановлении прав перевозчика на выполнение перевозок по территории государства той Договаривающейся Стороны, где совершено нарушение.

3. Орган, принимающий упомянутые меры, информирует об этом компетентный орган другой Договаривающейся Стороны.

4. Положения этой статьи не исключают санкций, предусмотренных законодательством, действующим в государстве, на территории которого совершено нарушение.

Статья 15

1. Для обеспечения надлежащего выполнения положений настоящего Соглашения Договаривающиеся Стороны учредят Смешанную Комиссию.

2. Комиссия будет собираться по предложению одной из Договаривающихся Сторон.

3. Комиссия составит Исполнительный Протокол к настоящему Соглашению.

Статья 16

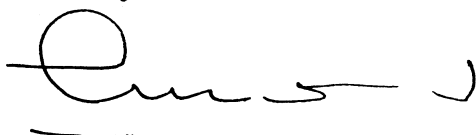
1. Настоящее Соглашение принимается в соответствии с законодательством каждой из Договаривающихся Сторон, что подтверждается в порядке обмена нотами.

Соглашение вступает в силу с даты получения последней ноты.

2. Настоящее Соглашение заключается на пятилетний срок и автоматически продлевается на очередной одногодичный период, если ни одна из Договаривающихся Сторон не денонсирует его путем нотификации за три месяца до истечения периода его действия.

Совершено в г. Кишиневе „10” декабря 1997 г.
в двух экземплярах, каждый из них на польском, молдавском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в их толковании текст на русском языке будет определяющим.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Республики Молдова

